

Juvenes Translatores

PDF generated for translation No.: 2932 from student id: 4943

Your translation

Μάκιο: Σε τι σου χρειάζεται αυτό;

Μαξ: Πάω να σημειώσω τις θέσεις στην σκηνή που βγαίνουν οι ηθοποιοί στις οποίες θα φέγγει το φως

Μάκιο: Ρε επιστήμονα! Σου βγάζω το καπέλο!

Δασκάλα Αγγλικών: Πήγαινε πες το εσύ, δεν μου πάει η καρδιά

Δασκάλα ιστορίας: Τέλεια, εγώ θα είμαι αυτή που θα ανακοινώσει τα κακά νέα δηλαδή...

Δασκάλα Αγγλικών: Θα μπορούσες να πεις και η αγγελιοφόρος δεν νομίζεις;

Δασκάλα αγγλικών: Έχει και θηλυκό ο αγγελιοφόρος; Σε ποιο λεξικό το είδες αυτό!!!;

Δασκάλα αγγλικών: Δεν θέλω να είμαι ενοχλητική, αλλά μάλλον πρέπει να επικεντρωθούμε στην είδηση προς το παρόν.

Δασκάλα ιστορίας: Καλά, καλά πάω τώρα!

Η δασκάλα κατευθύνεται με τα χίλια ζόρια προς τους μαθητές, οι οποίοι κουρδίζουν τα μουσικά όργανα και ρυθμίζουν τα μικρόφωνα. Αριστερά τους κάθεται και μια άλλη ομαδούλα. Ανάμεσά τους κάθεται και η Κλάρα, η οποία συγκεντρωμένη γράφει σημειώσεις σε ένα τετράδιο.

Δασκάλα ιστορίας: Βλέπω τα έχετε ήδη όλα έτοιμα.

Μαξ: Σχεδόν, αλλά μην φοβάστε, όλα θα είναι έτοιμα πριν αρχίσει να έρχεται κόσμος.

Ο Μαξ κοίταξε προς το μέρος της δασκάλας. Μετά από λίγο σιωπούν και οι υπόλοιποι και ρίχνουν και εκείνοι τα βλέμματά τους πάνω της. Η δασκάλα όταν επιτέλους βρήκε το θάρρος αποκρίθηκε: Μας ήρθαν καινούργια μέτρα...

Ο Μαξ την διακόπτει: Όλα είναι έτοιμα. Μάσκες, αντισηπτικά...

Η δασκάλα αναστενάζει και τώρα χωρίς διακοπή, με έμφαση λέει στην ομάδα των παιδιών: Μόλις μάθαμε, ότι από σήμερα δεν θα μπορούμε να οργανώνουμε καμία πολιτιστική εκδήλωση. Μας λυπεί πολύ αυτό, αλλά δυστυχώς, η σημερινή συναυλία δεν γίνεται να πραγματοποιηθεί.

Στην σκηνή ξεσπά ξαφνικά χαμός, λες και βρίσκονται σε κυψέλη και όλοι μιλούν μεταξύ τους Σιωπή!

Μάρτιος 2021

Μαξ: Κοίτα! Οι σημειώσεις μου είναι ακόμα εδώ

Μάρτιν: Έχει να πατήσει πόδι έναν χρόνο εδωπέρα

Μαξ: Ωρέ! Το τετράδιο της Κλάριν

Μάρτιν: Φέρτο εδώ! Μην το ανοίγεις!

Ο Μαξ αγνοώντας τον ξεκινά να ξεφυλλίζει το τετράδιο και διαβάζει φωναχτά: Δεν έχω λόγια, το μυαλό μου γεμάτο με την φωνή σου, περιμένω το ρεφρέν και....

Ο Μάρτιν γραπώνει το τετράδιο. Τσιγκλάει λίγο τον Μαξ. Τσακώνονται λίγο για το τετράδιο.

Μαξ: Καλά είσαι χαζός; Νομίζεις ότι δεν το ξέρω; Αφού δεν σου αρέσει;

Μάρτιν: Ναι, ήθελα να της το πω πέρυσι

Ο Μαξ του επιστρέφει το τετράδιο. Εκείνος το αρνείται

Μαξ: Η επόμενη συναυλία θα είναι χωρίς ζωντανή ακρόαση. Τουλάχιστον δεν θα κοκκινίζεις έτσι.

Ο Μάρτιν χαμογελά και κουνά το κεφάλι του: Εύκολα το λες εσύ αυτό.

Μάιος 2021

Στην σκηνή βρίσκονται μαθητές και μουσικοί και δοκιμάζουν αν λειτουργούν τα ηχεία και η κάμερα.

Χαμηλόφωνα ξεκινούν να παίζουν τα ξύλα από τα ταμπούρα και η χορωδία τα υπογραμμίζει από πίσω. Ο Μάκιο αποκρίνεται στους φανς του στο zoom:

Ακόμα και αν δεν βρίσκεστε σήμερα το βράδυ κοντά μας, βλέπω πως είστε κολλημένοι στις οθόνες, πολύ μας χαροποιεί αυτό!

Η ορχήστρα ξεκινά να παίζει ρυθμικά, ο Μάκιο ξεκινά να τραγουδά, σε λίγο έρχεται το ρεφρέν: ...Βρήκα τα λόγια σου, διαβάζω συλλαβή με συλλαβή, προσθέτω τόνο μετά από τόνο, και στο ρεφρέν λέω: Μου αρέσεις!

Juvenes Translatores

PDF generated for translation No.: 2932 from student id: 4943

Text to translate

A zase sa všetko dá

Marec 2020

Maťo: „Na čo ti je toto?“

Max: „Idem označiť miesta na javisku, na ktoré sme nastavili svetlá.“

Maťo: Jáj, profík, klobúk dolu.“

Angličtinárka: „Choď im to povedať ty, prosím ťa, mne to srdce nedá.“

Dejepisárka: „Skvelé, takže ja budem ten posol zlých správ.“

Angličtinárka: „Asi skôr posolkyňa, nie?“

Dejepisárka: „To má aj ženskú formu? Podľa akého vzoru to bude?“

Angličtinárka: „Nechcem byť otravná, ale asi by sme sa mali sústrediť na tú správu.“

Dejepisárka: „Veď už idem.“

Učiteľka sa neochotne vyberá smerom k študentom, ktorí ladia hudobné nástroje, nastavujú mikrofóny. Vľavo od nich sedí ďalšia skupinka. Medzi nimi aj Klára, zahľbená do zošita, niečo si tam píše.

Dejepisárka: „Vidím, že už máte všetko nachystané.“

Max: „Takmer, ale nebojte sa, kým začnú prichádzať ľudia, všetko bude hotové.“

Max sa pozrie smerom k učiteľke. Ostatní stíchnu a tiež na ňu upierajú oči. Učiteľka sa konečne odhodlá a spustí: „Dostali sme nové pokyny...“

Max ju preruší: „Všetko je nachystané. Rúška, dezinfekčné gély na ruky...“

Učiteľka sa nadýchne a teraz bez prestávky, rázne ešte raz osloví hlúčik študentov:

„Práve sme sa dozvedeli, že oddnes už nemôžeme organizovať žiadne kultúrne akcie. Je nám to veľmi ľúto, ale žiaľ, dnešný koncert sa neuskutoční.“

Na javisku to zrazu bzučí ako v úli, všetci sa rozhovoria.

Ticho.

Marec 2021

Max: „Pozri, moje značky sú ešte stále tu.“

Martin: „Rok tu nikto nebol.“

Max: „Aha! Klárin zošit!“

Martin: „Daj ho sem! Neotváraj ho!“

Max pobehe ďalej, začne listovať v zošite a nahlas čítať.

„Nemám slov, hlavu plnú tvojich tónov, čakám na refrén a...“

Martin schmatne zošit. Trochu Maxa postrčí. Chvíľu sa o zošit ňaťahujú.

Max: „Čo si malý? Myslíš si, že neviem? Páči sa ti, však?“

Martin: „Hej, chcel som jej to vlani povedať.“

Max podáva zošit Maťovi. Ten uhýba jeho pohľadu.

Max: „Najbližší koncert bude ešte bez živého obecenstva. Aspoň sa nebudeš tak červenáť.“

Martin sa usmeje a pokrúti hlavou. „To sa ti povie.“

Máj 2021

Na javisku sú študenti, hudobníci, skúšajú, či funguje nahrávanie a kamera. Ticho, bubeníkove paličky a kapela začína hrať podmaz. Maťo sa prihovára fanúšikom na Zoome.

„... aj keď tu ešte dnes večer nemôžete byť tak naozaj s nami, vidím, že ste prilepení k obrazovkám, strašne nás to teší...“

Kapela hrá úvodné takty, Maťo začína spievať, po chvíli prichádza refrén: „... našiel som tvoje slová, čítam slabiku po slabike, pridávam tón po tóne, a v refréne konečne hovorím: mám ťa rád.“